ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ο ΕΡΜΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ· 24·
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν - » - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχου
Διὰ τὰ δικαστικὰ » " 12. " "

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 322. (ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 19. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1845.) ΈΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ,

Ἔντρομοι περὶ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ ἀνταποκριταί μας, ἐζήτουν νὰ πληροφορηθῶσιν, ἂν ἦσαν ἀληθεῖς αἱ ἐκεῖ διαδοθεῖσαι ἀπαίσιοι φῆμαι, περὶ ἐπαναστάσεως ἐν Ἀθήναις μελλούσης δῆθεν νὰ ἐκραγῇ· καὶ μολονότι διάφορα τότε τῶν ἀντιπολιτευομένων κινήματα, τινῶν μὲν παραπλεόντων μὲ πλοῖα ξένης δυνάμεως τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰ παράλια τῆς Ναυπλίας, ἄλλων δὲ ἐνησχολημένων εἰς ἀδελφοποιΐας, καὶ ἄλλων περιφερομένων ἀποστολικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ κηρυττόντων ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἐπιβουλεύονται τὸ Σύνταγμα, τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας καὶ τὴν τῶν πατέρων μας θρησκείαν, καθίσταν τὸ ἀρκοῦσαι ἐνδείξεις ὅτι προητοιμάζετο ἠφαίστειος ἔκρηξις, ἐκτέλεσις δηλαδὴ καταχθονίων σχεδίων, ἐδυσκολεύθημεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὰ αὐτὰ ἀνθρωπόμορφα τέρατα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου ἀνεστάτωσαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας, προσπαθοῦν καὶ νῦν δὶ ἀθεμίτων μέσων νὰ βάψωσι τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀδελφικὸν αἷμα, διὰ νὰ τὴν παραδόσωσιν ἐπομένως ἀλωβήτου εἰς τοὺς ἐχθρούς της. Τὸ ὀχυρώσωμεν μολονότι τοῦτο ἐν τῇ Λακωνίᾳ συμβάντα εἶναι ἀποχρῶσαι καὶ ἀναντίρρητοι ἀποδείξεις, ὅτι οἱ ὑποσκάψαντες τότε τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας μας σπρώχνουσι καὶ νῦν αὐτὴν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἀλλ' οἱ φιλήσυχοι καὶ φιλόνομοι τῆς Λακωνίας καὶ τῆς Σπάρτης λαοὶ ἀντέκρουσαν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ πρὶν εἰσέτι φθάσῃ ἡ τῆς Κυβερνήσεως δύναμις τ' ἀνταρκτικὰ κινήματα τῆς ἀπονενοημένης καὶ προδότριας ἀντιπολιτεύσεως, διεσκόρπισαν τοὺς ἀνατάρτας καὶ συλλαβόντες τοὺς ἀρχηγοὺς των παρέδοσαν αὐτοὺς εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν καθίστανται καταδήλα ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ ὅτι οἱ λυμεῶνες οὗτοι τῆς κοινωνίας μας προσπαθοῦν δὶ ὅλων τῶν μέσων τῆς κακουργίας νὰ κατασπαράξωσι τὴν πατρίδα, νὰ βρέξωσι τὴν γῆν της ἀπὸ ἐμφύλιον αἷμα καὶ νὰ τὴν παράδόσωσιν ἐπομένως αἱματοβαφῆ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν της

Καθῆκον ἄρα τῆς Κυβέρνήσεως εἶναι νὰ ἐξυπνήσῃ πλέον ἀπὸ τὸν τῆς ἀνοχῆς της λήθαργον, ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχουν νόμοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἀξιοθρήνητος αὕτη τῶν πραγμάτων κατάστασις, νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος καὶ νὰ γνωρισωσιν οἱ λαοὶ ὅτι δὲν μένουν ἀτιμώρητοι οἱ κακοῦργοι.

Δουλικὰ ὄργανα ὀνομάζουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὅλας ἐν γένει τὰς ἐφημερίδας τὰς ὑποστηριζούσας τὸν θρόνον, τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὰ καθεστῶτα, ἐθνικὸν δὲ καὶ ἀνεξάρτητον τὴν ἰδικήν των λιβελλογραφίαν, τὴν ἀκαθέκτως καταφερομένην κατὰ τῆς δυναστείας, κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῶν νόμων καὶ κατὰ παντὸς τιμίου πολίτου. Ὡραία τῷ ὄντι λογική, ἠθική καὶ συνείδησις !!! Διὰ νὰ δικαιολογήσωσι δὲ τὴν παραλογίαν των ταύτην, καταφεύγουν εἰς τὸ μέτρον εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγει πάντοτε ἡ ποταπότης καὶ ἡ χαμέρπεια, τὸ τῆς συκοφαντίας, καὶ κατηγοροῦντες τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς ὑπουργούς του, ὡς δῆθεν ἐπιβουλευομένους τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν θρησκείαν, συγκατηγοροῦν τοὺς διαχειριζομένους τὸν ὑπουργικὸν τύπον, ὡς ὑποστηρικτὰς τῆς τυραννίας, καὶ κατὰ τῆς θρησκείας ἐργαζομένους.

Ἄθλιοι ! ποίας ἔχετε ἀποδείξεις ἢ τεκμήρια ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ βεβαιότης ὁποιαδήποτε, ὅτι ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεὺς, ὅστις ὡς ἀμνὸς ἄκακος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὡς φιλόστοργος πατὴρ ὑπέγραψεν, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν λαῶν του, ὅσα διατάγματα ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου, καὶ τὰ διετήρησε μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν καὶ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐπιβουλεύεται τὸ Σύνταγμα, ὑπὲρ τῆς πιστῆς διατηρήσεως τοῦ ὁποίου ἐπισήμως ὡρκίσθη; Ἡ ποίας ἔχετε ἐνδείξεις ὅτι τὸ ὑπουργεῖον του, ἀπόῤῥοια τῆς βασιλικῆς του θελήσεως, συγκείμενον ἀπὸ ἄνδρας τοὺς ἐξοχωτέρους, τοὺς σημαντικωτέρους καὶ ἱστορικωτέρους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐχὶ ὡς ὑμᾶς σκοτεινοτάτους, ξένους καὶ ἀσημάντους, ἀπολαμβάνον τὴν εὔνοιαν τῶν Βουλῶν καὶ ὑποστηριζόμενον ἀπὸ ὅλας τὰς ἐθνικὰς σημαντικότητας ἐπιβουλεύεται τὸ Σύνταγμα; Ποίας ἀποδείξεις ἔχετε ὑποκριταὶ καὶ ταρτοῦφοι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅλαι αἱ προαναφερθεῖσαι ἐθνικαὶ σημαντικότητες ἐπιβουλεύονται τὴν τῶν πατέρων μας θρησκείαν, τῆς ὁποίας δὲν κατίσχυσαν οὐδὲ τοῦ μεσαιωνικοῦ αἱ καταδιωνικοὶ οὐδὲ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ αἱ κατα πιέσεις, οὐδὲ αἱ τοῦ ᾅδου πύλαι συνανται νὰ κατισχυσωσι;

Τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος κατενόησεν ἀποχρώντως ἤδη πόσον καταστρεπτικὸν καὶ ὀλέθριον εἶναι τὸ σύστημά σας, μὲ φρίκην του καὶ ἀγανάκτησιν ἀναγινώσκει τὴν λιβελλογράφιάν σας, σᾶς θεωρεῖ ὡς προδότας καὶ ὡς ὑποσκάπτοντα τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας, καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀναγινώσκει τὸν ἐθνικὸν τύπον, ὅστις ὑποστηρίζει τὸν θρόνον· διότι ἡ ἰδέα μόνη τῆς ὑπάρξεώς του ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ἄβυσσον τῶν δυστυχημάτων καὶ τοῦ ὀλέθρου εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἐσπρώξατε. τὸν ἐπ' αὐτοῦ καθήμενον ἡγεμόνα, διότι δὶ αὐτοῦ θέλει φθάσει ποτὲ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἔξοχον μέλλον της· τὴν Κυβέρνησίν του, διότι διὰ τῆς συνέσεως, τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἰσχύος της ἐξασφαλίζεται τὸ Σύνταγμα, αἱ ἐθνικαὶ ἐλευθερίαι καὶ ἡ αὐτονομία μας, τὰ πολίτιμα ταῦτα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα προσπαθεῖτε παντοιοτρόπως νὰ προδόσητε εἰς τοὺς ξένους, καὶ ἀπαλλάττεται ἀπὸ πάντα κίνδυνον ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ Ἕλληνος. Σεῖς καὶ ἡ λιβελλογραφία σας εἴσθε δαίμονες τοῦ σκότους, προτρέποντες τοὺς λαοὺς, διὰ τῶν δολίων εἰσηγήσεών σας, εἰς ἀναρχίαν, εἰς ἐμφυλίους ῥῆξεις καὶ εἰς ἐκχυσιν ἀδελφικοῦ αἵματος, διδάσκοντες τὴν παρακοὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸν νόμιμον Ἡγεμόνα καὶ τὴν Κυβέρνησίν του, καὶ ἡμεῖς ὡς ἄγγελοι τοῦ φωτὸς τοὺς προτρέπομεν εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν, τῶν ὁποίων ἔχει μεγάλην καὶ ἀπόλυτον ἡ πατρίς μας ἀνάγκην, διδάσκομεν τὴν εἰρήνην, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν θρόνον, τὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ σέβας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς καθεστώσας τοῦ κράτους ἀρχάς. Σεῖς ἀδρῶς μισθούμενοι ὑπὸ τῶν ξένων ὑβρίζετε καὶ συκοφαντεῖτε τὸ ἔθνος σας, καὶ ἡμεῖς κοπιῶντες καὶ χρηματικῶς θυσιαζόμενοι, προσπαθοῦμεν νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τὸ μέτωπον τῆς πατρίδος τὰ στίγματα καὶ τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποίαν σεῖς ὡς ἀναίσχυντοι καὶ φαυλόβιοι υἱοὶ ἐπιφέρετε εἰς αὐτήν. Σεῖς ἑνὶ λόγῳ προσπαθεῖτε ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς πατρίδος μας, καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μέλλοντός της. Ἂς κρίνῃ ἤδη ἐκ τῶν προεκτεθέντων πᾶς τίμιος καὶ εὐσυνείδητος ἄνθρωπος ἂν ὁ παρ' ἡμῶν διαχειριζόμεμενος τύπος εἶναι ἐθνικὸς, ἢ ἡ ἰδική σας λιβελλογραφία.

Δὲν εἶναι τοσοῦτον παράδοξον ἂν οἱ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας κακολογήσαντες τὴν Κυβέρνησίν μας Λόρδοι καὶ Βουλευταὶ εἶχον κακίστας καὶ ἐσφαλμένας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων μας, διότι ἀρκετὰ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενοι καὶ τυφλὴν ὑπόληψιν ἔχοντες εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτάς των, ἐπίστευσαν ὅσα ψεύδη οὗτοι ἐν κακῇ πίστει ἐξέθεσαν εἰς αὐτούς. Ἀλλὰ τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι καὶ οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὁμογενεῖς μας, τοσοῦτον πλησίον τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενοι καὶ ἀκατάπαυστον σχεδὸν ἀλληλογραφίαν ἔχοντες μετ' αὐτῆς, δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβωσιν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ ἡμῶν, μολονότι μεγάλως ἐνδιαφέρει καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀληθῆ μας κατάστασιν, διὰ τὰς μεθ' ἡμῶν ἐμπορικὰς σχέσεις των· ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν ἀπάτην των, πι- [illegible] πληροφορίας δίδουμ εἰς αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ ἀμφιβάλλουν εἰς ὅσα γράφουν καὶ διακοινόνουν οἱ φιλοπάτριδες Ἕλληνες.

Τὸ ἀτόπημα τοῦτο προκύπτει ἀπὸ δύο αἰτίας, πρῶτον, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν ὑπαλλήλων ἀνήκουν κατὰ δυστυχίαν εἰς τὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντεθνικὸν κύμμα, καὶ δεύτερον, ὅτι ὁ περιοδικὸς τύπος τῆς Τουρκίας ὁ ὑπὸ Ἑλλήνων διαχειριζόμενος μισθοῦται ὑπὸ τῶν ξένων, ὡς μισθοῦται καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀντιπολιτεύσεως, καὶ προτρεπόμενος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν ἀρχῶν χρησιμεύει ὡς ἀντίγραφον τῶν ὅσα ἐν Ἀθήναις δημοσιεύονται, καὶ ὡς ἠχὼ τῶν αὐτόθι χαλκευομένων ψευδολογιῶν καὶ συκοφαντιῶν. ἐνῷ ἐνεργείᾳ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἀποβάλλονται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ ἐφημερίδες, αἱ ὑποστηρίζουσαι τὸν θρόνον, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ καθεστῶτα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, σοβαρὸν καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως θεωροῦμεν νὰ καθαρίσῃ, ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους, πολλὰ τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἀρχείων της ἀπὸ τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου, διὰ νὰ παύσῃ πλέον ἡ ἡ ὑποστήριξις ἡ γενομένη εἰς τὰς κατ' αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους συκοφαντίας, αἵτινες ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐξευτελίζουν τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν, προσβάλλουν καιρίως καὶ τὰ τοῦ ἐμπορίου συμφέροντα, καὶ θεωρεῖται ἐκεῖ ἡ Ἑλλὰς ὡς τόπος λῃστῶν, κλεπτῶν καὶ κακούργων, ὡς τόπος ἀταξίας, ταραχῆς παρανομίας καὶ ἐπαναστάσεως, ὡς ἡφαίστειον ἕτοιμον νὰ ἐκραγῇ, ἐνῷ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις, καὶ οἱ νόμοι εὑρίσκονται εἰς τὴν πλήρη ἐνέργειάν των.

Ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς Λακωνίας δὲν ὑπόκειται εἰς φόρους, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπάρχει κἀμμία καταπιέσεως αὐτῶν ἀφορμὴ, ἀποδίδει ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν ἐσχάτως ἐκεῖσε συμβάσαν στάσιν εἰς αἰτίαν ὅλως διόλου ἀνύπαρκτον, εἰς τὰς κατὰ τοῦ Λακωνικοῦ, λέγει, λαοῦ καταπιέσεις τῆς ἐξουσίας, ὅστις βεβαρυμένος ἐξ αὐτῶν κατέφυγεν εἰς τὰ ὅπλα, ϗ μὲ ἀπαραδειγμάτιστον ἀναίδειαν καὶ φωνασκίας ἐκφράζεται ἐντὸς τῶν βουλευτηρίων κατὰ τῆς ἐξουσίας, νομίζουσα, ὅτι φωνασκοῦσα ὡς ὁ κλέπτης, κατὰ τὴν παροιμίαν, θέλει φοβηθῆ ὅςις χάνει, καὶ ὅτι τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος πιστεύει εἰς ὅσα ὁ βουλευτὴς Βιλαέτης καὶ ὁ Πρωϊνὸς Κήρυξ, ὁ βουλευτὴς Δαρειέτης καὶ ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, ὁ βουλευτὴς Μαυρομάτης καὶ ἡ Ἐλπὶς, ὁ βουλευτὴς Σχινᾶς καὶ ὁ Αἰὼν, ὁ Γερουσιαστὴς Μαγγίνας καὶ ἡ Ἀναμόρφωσις, ὁ βουλευτὴς Βλάχος καὶ ἡ Καρτερία ἐκθέτουν προφορικῶς καὶ ἐγγράφως κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐντὸς τῶν βουλευτηρίων ϗ διὰ τῶν ἐφημερίδων των. Ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς ἀγυρτείας καὶ τῆς ἀπάτης παρῆλθε πλέον, οἱ δὲ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν πράξεων, πρὸ καιροῦ, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων καὶ τῶν ἰουδαϊκῶν φωνασκιῶν κρίνουν τὰ πρόσωπα.

Μὴ δυνηθεῖσα πώποτε ἡ φαναριωτικὴ συμμορία ν' ἀποκτήσῃ ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τῶν σημαντικοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ οἵτινες πολυτρόπως θυσιασθέντες καὶ μεγάλως ἀγωνισθέντες καὶ μοχθήσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας της ἀπολαμβάνουν ἤδη τὸ σέβας καὶ τὴν εὔνοιαν τοῦ λαοῦ, καὶ ὑπακούονται ἐπ' αὐτοῦ, περεισποιήθη ἀπό τινας σχολαστικοὺς λογιωτατίσκους, καὶ κολακεύουσα μὲ ἀπατηλὰς προαγωγῆς ὑποσχέσεις τὴν τρυφερὰν νεολαίαν μας, προσπαθεῖ νὰ τὴν διαφθείρῃ, νὰ τὴν λάβῃ εἰς τὸ μέρος της καὶ νὰ σχηματίσῃ κόμμα, διὰ νὰ ἐξευτελίσῃ δι' αὐτῆς τὰς ἀρχαίας σημαν[illegible] ἐν δυνηθέντων δῆθεν συνταγματικῶν θεσμοθεσιῶν· ὅτι δὲ προσπαθεῖ τοῦτο, ἀρκούντως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς Ὑδρας, τῶν Πατρῶν καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα περιστατικὰ ἀποδεικνύοντα τὸν σκοπόν της αὐτόν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκτιμῶντες τὴν ἀξιότιμον νεολαίαν μας, ὡς προοδεύουσαν κατὰ πάντα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν ὅ,τι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἀναγνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ ἠθικὴ τοῦ ἔθνους μας κατάστασις εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἀπαιτεῖται ἀναγκαιωδῶς καὶ ἀπολύτως νὰ διέπωσι διὰ πολὺν εἰσέτι καιρὸν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μας αἱ ἀρχαῖαι σημαντικότητες, τὰς ὁποίας ὁ λαὸς ἐσυνείθισε νὰ σέβεται, ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτὰς, διότι ἄλλως θεωρεῖται ἀδύνατον ν' ἀποκτήσωμεν Κυβέρνησιν ἰσχυρὰν καὶ νὰ ἡσυχάσωμεν. Ἑπομένως εἶναι καὶ ἄδικον νὰ περιφρονηθῶσι καὶ νὰ παραγκωνισθῶσιν οἱ ἀρχαῖοι τοῦ ἀγῶνος ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι μ' ὅλα τὰ πάθη των, ὡς ἄνθρωποι, διεύθυναν τὸ πολιτικὸν σκάφος μας, καὶ ἐπέτυχον διὰ τῆς προσωπικῆς βαρύτητος καὶ τῆς πολυπειρίας των, νὰ δοξάσωσι τὸ ἔθνος μας καὶ νὰ τὸ καταστήσωσιν αὐτόνομον.

Πρέπει νὰ κατανοήσῃ ἄρα ἡ ἀξιότιμος νεολαία μᾶς, ὅτι δὲν ἦλθεν εἰσέτι ὁ κατάλληλος καιρὸς διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν παραινέσεις καὶ ὑποσχέσεις τῆς φαναριωτικῆς συμμορίας, ὡς εἰς ὅλας τὰς πράξεις της, κρύπτονται σκοποὶ ἀντιπατριωτικοὶ καὶ ὀλέθριοι.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἐλπίδος, δι' ἑνὸς ἄρθρου του ἐν αὐτῇ καταχωρουμένου, ἀξιοῖ ὅτι τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα ὑποφέρει ὁ τόπος δὲν εἶναι οὔτε δύνανται νὰ ἦναι ἄλλα, εἰμὴ ἡ φρόνησις τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, ἢ ἀπόφασις τοῦ θρόνου, ἢ ξένη ἐπέμβασις ἢ ἐπανάστασις τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας: μ' ἄλλας λέξεις ἀξιοῖ ὅτι ἡ ἐπάρατος φαναριωτικὴ συμμορία, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ἀνήκει καὶ τὴν ὁποίαν τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος ἀποστρέφεται, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ καθέξῃ τὴν ἐξουσίαν ἄλλως, εἰμὴ ἢ ἂν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κλίνῃ ὑπὲρ αὐτῆς, ἢ ἂν ὁ Μονάρχης ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις της, ἢ ἂν πραγματοποιηθῇ ἡ ξένη ἐπέμβασις, ἢ τέλος ἂν λαὸς ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῆς ἐξουσίας. Ἰδοὺ λοιπὸν καταφανεῖς οἱ ἀντεθνικοὶ καὶ καταχθόνιοι σκοποὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς συμμορίας αὐτῆς, ἰδοὺ ὅτι ἀπελπισθέντες ὅτι θέλουν δυνηθῆ ν' ἀπολαύσωσι τὴν εὔνοιαν τῶν Βουλῶν καὶ τοῦ σεβαστοῦ Μονάρχου μας, εἰς μόνην τὴν ξένην ἐπέμβασιν, ἢ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐπεριώρισαν τὰς ἐλπίδας των οἱ λυμαιῶνες τῆς κοινωνίας μας.

Ὅτι τὸ ἔθνος καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἀντιπρόσωποί του καὶ οἱ ἐν τῇ Γερουσίᾳ σημαντικώτεροι μισοῦν καὶ ἀποστρέφονται τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς συμμορίας αὐτῆς, τοῦτο εἶναι ἀλήθεια ἀναντίρρητος, διότι αὐτοὶ ἐπέφερον ὡς πολλάκις εἴπομεν τὰ μεγαλήτερα εἰς τὸν τόπον δυστυχήματα, καὶ νῦν γίνονται αἴτιοι νὰ μένῃ βέβαιος καὶ μετέωρος ἡ τύχη του, ἕνεκα τῆς ἀντεθνικῆς καὶ πολεμίας ἀντιπολιτεύσεως τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦν κατὰ τῆς ἐξουσίας. Εἶναι ὡσαύτως ἀλήθεια ἀναντίρρητος ὅτι καὶ ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Ἄναξ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ εἰς αὐτοὺς τὴν παραμικρὰν ἐμπιστοσύνην, ἀφοῦ πολλάκις ἀπεπειράθησαν νὰ προδώσωσι καὶ προδίδουν τοσοῦτον πασιφανῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους των καὶ αὐτοῦ τοῦ θρόνου, οὐδὲ θέλει πέσει πώποτε εἰς τὰς ἀγκάλας ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπιβουλεύονται τὴν δυναστείαν του. Ποῖα μέσα λοιπὸν θεραπείας εἰς τὴν συμφορὰν τῆς ἀποτροπαίου ταύτης συμμορίας μένουν, κατὰ τὸν Συντάκτην τῆς Ἐλπίδος, ἀφοῦ τὰ πρῶτα δύο εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῶσι, παρὰ τὰ τελευταῖα, τοῦτέστιν ἡ ξένη ἐπέμβασις, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐνήργησε καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της ἀπελπίσθη ἤδη, καὶ ἡ ἐπανάστασις ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔγιναν ὑπ' αὐτῆς τοσ[illegible] ἐν τῇ Λακωνίᾳ συμβάντα;

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ ἴδιοι οὗτοι ἀποτρόπαιοι ἄνθρωποι κάμνουν καταφανεῖς ϗ δι' αὐτοῦ τοῦ τύπου τοὺς σκοποὺς των ϗ τὰ μέσα δι' ὧν ἐλπίζουν νὰ καθέξωσι τὴν ἐξουσίαν, μένει πλέον, ἐρωτῶμεν, ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία, ὅτι καταφέρονται κατὰ τῆς πατρίδος μας, ὅτι ὑποσκάπτουν τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας μας, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς ὁποίας ἐπαναπαύονται ὅλοι οἱ φιλήσυχοι καὶ τίμιοι Ἕλληνες, ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, διὰ ν' ἀνασκευάσῃ τὰ σχέδιά των, καὶ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὰ δυστυχήματα καὶ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα μελετοῦν κατ' αὐτοῦ.

Ἡ γηραιὰ συναδελφή μας Ἀθηνᾶ χαίρουσα καὶ ἀγαλλομένη, ἀναγγέλλει διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου της ὡς ἀναπόφευκτον τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου, ἕνεκα τῶν νέων Ἰουδαϊκῶν φωνασκιῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐσχάτως πάλιν ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπό τινας λυσσῶντας ἀντιπολιτευομένους, κατὰ συνέπειαν ἑνὸς ἄρθρου καταχωρηθέντος εἰς τὸν Θρίαμβον τοῦ Συντάγματος, δι οὗ ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, εἴτε κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας τυχὸν ἔλαβεν, εἴτε ἐκ προθέσεως διεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει σκοποὺς τοὺς πλέον ὀλεθρίους καὶ καταστρεπτικοὺς, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οὔτε κἂν ν' ἀναφέρωμεν τολμῶμεν.

Ἀλλ' ἀποτεινόμενοι εἰς τὴν γερόντισσαν συναδελφήν μας Ἀθηνᾶν λέγομεν εἰς αὐτὴν, ὅτι βλέπει ὄνειρον τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ξεδιαλύσει, κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν, καὶ ὅτι ὑπουργεῖον καὶ μάλιστα ὑπουργεῖον Κωλεττικὸν στηριζόμενον εἰς τὴν εὔνοιαν τοῦ ἔθνους ϗ τοῦ Βασιλέως μας δὲν πίπτει διότι ὀλίγοι τινὲς λυσσῶντες ἀντιπολιτευόμενοι ἐπιλαμβάνονται ὡς θέμα πᾶν τὸ παρουσιαζόμενον περιστατικὸν διὰ νὰ φωνασκῶσιν ἰουδαϊκῶς κατὰ τῆς ἐξουσίας: διότι ἀφοῦ ἔχομεν ἐλευθεροτυπίαν καὶ μάλιστα ἀπολύτως ἐλευθέραν, χάρις εἰς τοὺς φιλονόμους συντάκτας τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑβρίζουσαν, συκοφαντοῦσαν καὶ κακολογοῦσαν ἀκαταπαύστως, δὲν εἶναι διόλου παράδοξον ἂν καὶ ὁ τοῦ Θριάμβου τοῦ Συντάγματος συντάκτης ἔγραψε καὶ ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ὁποιονδήποτε· οὐδὲ εἶναι ὑπεύθυνον τὸ ὑπουργεῖον δι' ὅσα γράφουν καὶ δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες αἱ μὴ ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, κατὰ συνέπειαν σκέψεων καὶ σκοπῶν εἰς αὐτοὺς μόνον γνωστῶν.

Μήπως ἀπαιτοῦν οἱ κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι τὸν τύπον δι' αὐτοὺς μόνον ἐλεύθερον καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς δεσμευμένον, καὶ ὡς τούτου θεωροῦν ὑπεύθυνον τὴν ἐξουσίαν, δι' ὅσα δημοσιεύονται εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς μὴ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνηκούσας; Δὲν εἶναι καὶ τοῦτο παράδοξον ὕστερον ἀπὸ τόσας ἀπαιτήσεις τὰς ὁποίας καθημερινῶς ἐκτιλύσσουν ἀντιβαινούσας ὅλως διόλου εἰς τὸν κοινὸν νοῦν.

Ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ ἐφαρμωσθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν μας τὸ ὑπό τῆς γεροντίσσης Ἀθηνᾶς ἀναφερθὲν ῥητὸν «ἴδον τὸν ἀσεβῆ ὑψούμενον κτλ.» τοῦτο θέλει ἐφαρμοσθῇ ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὅσοι καταφέρονται κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας, κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τῆς πατρίδος των, οἵτινες θέλουν παρέλθει ὡς ἡ σκιά, καὶ οὐδὲ θέλει εὑρεθῇ ὁ τόπος αὐτῶν.

Τίς ἐπαινεῖ τὴν νύμφη μας τὴν σουλμασδοῦ; Ἡ θεία της ἡ κοκκινασδοῦ, λέγει μία κοινὴ παροιμία.

Ἡ παροιμία αὕτη ἐφαρμόζεται καταλλήλως εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ Αἰῶνος καὶ τῆς Ἐλπίδος, τοὺς ἀμοιβαίως ἐπαινουμένους διὰ πατριωτισμὸν, τιμὴν καὶ ἀρετὴν, ἐνῶ, κατ' αὐτοὺς, ὅλοι οἱ μὴ συμμεριζόμενοι τὰς ἀρχὰς των εἶναι ἀντιπατριῶται, ἄτιμοι καὶ μοχθηροί.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὸν κύριον Συντάκτην τοῦ Αἰῶνος, τὸν πεπαιδευμένον, τὸν τίμιον καὶ τὸν ἐνάρετον, ἐλησμόνησεν ἆρ' ὅτι κατὰ τὸ παριλθὸν ἔτος, ὅτε ἐσυνθηκολόγει μετὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, εὑρίσκετο στενώτατα σχετισμένος μὲ τὰ πρόσωπά τὰ ὁποῖα ἤδη ἀποκαλεῖ ἀντιπατριώτας, ἦτο καθημέραν εἰς τὴν συναναστροφήν των, ὡς πολλάκις ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ὀφθαλμοφανῶς ἴδομεν τοῦτο, συνεμερίζετο τὰς πολιτικὰς ἀρχάς των, καὶ ἦτο νύχι καὶ κρέας μετ' αὐτῶν, κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν;

Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ ἀφοῦ τοιούτου χαρακτῆρος εἶναι ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος ὅστις ὑβρίζει σήμερον ὅτι χθὲς ἐπήνει καὶ ἐπαινεῖ ὅτι χθὲς ὕβριζεν, ὡς τοῦτο εἶναι πασίγνωστον· τὰ πάντα λοιπὸν εἶναι συγκεχωρημένα εἰς ἄνθρωπον χωρὶς ἀρχὰς, ὁποῖος εἶναι ὁ χαριτωμένος τοῦ Αἰῶνος Συντάκτης.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, βεβαιοῦμεν τὸν Συντάκτην τοῦ Αἰῶνος ὅτι δὲν θέλομεν καταδεχθῆ νὰ συγκαταβῶμεν εἰς πάλην ὕβρεων, οὔτε μετ' αὐτοῦ οὔτε μετ' ἄλλου τινὸς ὁμοίου αὐτοῦ συντάκτου ἐφημερίδος, οἵτινες ὕβρεις μόνον καὶ οὐχὶ λόγους ἀντιτάττουν εἰς τὰ καθ' ἡμῶν ἄρθρατων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Χάρις εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Διοικητοῦ μας καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, συνελήφθησαν πρὸ ἡμερῶν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων ἀμφότεροι οἱ πράξαντες ἐνταῦθα τὰς δολοφονίας περὶ ὧν ἔγινε λόγος εἰς τὸν συναδελφόν μας Αἴολον.

— Ἡ διαδοθεῖσα ἐσχάτως παρὰ τοῦ Θριάμβου τοῦ Συντάγματος φήμη περὶ χαλκευομένης δῆθεν εἰς τὰς Ἀθήνας συνομωσίας ὑπὸ τῆς φαναριωτικῆς συμμορίας κατετάραξεν ὅλα τὰ πνεύματα Περὶ τῆς σοβαρᾶς ὑποθέσεως ταύτης γίνονται ἀνακρίσεις, ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων θέλει ἐξαχθῆ ἂν εἶχε βάσιν τινὰ ἡ ὑπὸ τοῦ Θριάμβου τοῦ Συντάγματος διαδοθεῖσα περὶ ἧς ὁ λόγος φήμη.

— Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν περὶ Θριάμβου καὶ Λακωνικῆς ἀνταρσίας συζητήσεων, ἡ μὲν βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἡ δὲ Γερουσία ἀπεδέχθη τὸ περὶ Νομαρχειῶν νομοσχέδιον.

— Περαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως τῆς πρὸ καιροῦ ἀρξαμένης καὶ ἀφορώσης τὴν περίφημον ἑταιρίαν τὴν σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος πολιτεύματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάκρισιν ἔδοσεν ἀφορμὴν ἡ διατριβὴ τοῦ ὑποστρατήγου Μακρυγιάννη ἡ κατοχωρηθεῖσα εἰς διαφόρους τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδας, ἐξεδόθη βούλευμα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀθήνας Πλημμελεισδικῶν δι' οὗ ἐπαύθη ἡ ἀρξαμένη ποινικὴ διαδικασία, ὡς ἀποδιώσαντος τοῦ Ἀντωνίου Πατέρα ἢ Εὐσταθίου, ὅστις μόνος ἐθεωρήθη ὡς ὑπαίτιος ὅτι κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ὑπῆρξε μέλος ἑταιρίας σκοπὸν ἐχούσης τὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστῶτος πολιτεύματος.

Ἀριθ. 286.

Τὸ ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Σύρου.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἑρμουπόλεως

Ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι τινές, ἐὰν τὸ ἐκδοθὲν ἐσχάτως Ῥωσσικὸν Αὐτοκρατορικὸν Οὐκάζιον ἐξαιρῇ ἢ ὄχι τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὸ ἐπιμελητήριον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ περὶ τούτου πληροφορίας παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἤδη λαβὸν τὰς πληροφορίας ταύτας σπεύδει, Κύριοι, νὰ σᾶς διακοινώσῃ πρὸς καθησύχασιν τῶν ὑποψιῶν σας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξομοιοῦσα τὰ Ῥωσσικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας της μὲ τὰ ἐγχώρια, περιλαμβάνεται βεβαίως εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 5. τοῦ Οὐκαζίου.

Πρὸς ταύτας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπ' αὐτὸ ἀκύμη τὸ 1835 ἔτος ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Ῥωσσικὴν Κυβέρνησιν ἐπισήμως, ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ῥωσσικὰ πλοῖα θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰ ἐγχώρια καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, καὶ ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἄλλοτε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θέλει θεωρεῖ εἰς τὴν ἐπικράτειάν της τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὡς τὰ τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον παρ' αὐτῆς εὐνοουμένου.

Προσέτι δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς Ῥωσσίας οὕτως ἐνοεῖ τὸ Οὐκάζιον, καὶ οὐδ' ἔλαβεν ἄλλην διαφορετικὴν κοινοποίησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 18 Ἰουλίου 1845.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Σύρου.

(Τ. Σ.) Ἰω. Α. Ῥάλλης.

Ἀριθ. 287.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Σύρου.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης.

Σπεύδομεν κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 97. Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν πρὸς ὁδηγίαν ὑμῶν καὶ τῶν ναυτιλλωμένων, ὅτι τὰ ἀφικνούμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης πλοῖα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν φέρωσι ῥάκη θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς μετρίαν κάθαρσιν πέντε ἡμερῶν, ἐὰν δὲ δὲν φέρωσι ῥάκη (ἢ φέρωσιν ἄλλα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ εἴδη) τότε θέλουν μὲν ἐλευθεροκοινωνεῖ, θέλει δὲ προηγεῖσθαι ἰατρικὴ ἐπίσκεψις.

Ἑρμούπολις τὴν 18 Ἰουλίου 1845.

ὁ Ἀντιπρόεδρος
τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου.

(Τ. Σ.) Ἰω. Α. Ῥάλλης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγκύκλιος τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Τουρκίας διεύθυνε τὴν 15. τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων δυνάμεων, δι' ἧς γνωστοποιεῖ εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ Ἀντιβασιλεὺς σκοπεύει νὰ συστήσῃ Ἐμπορικὴν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Κύριε!

Ὁ ὑποφαινόμενος μὲ μεγίστην εὐχαρίστησίν μου ἐπεφορτίσθην νὰ γνωστοποιήσω πρὸς τὸν κύριον Πρόξενον, ὅτι ὁ ἀντιβασιλεὺς ἐμψυχούμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τοσοῦτον εὐτυχῶς ἀποκατασταθεισῶν μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν ξένων ἐθνῶν, καὶ σταθερῶς διατεθειμένος νὰ προσθέσῃ νέας ἐγγυήσεις, ἐφ' ὧν ἐπαναπαύεται ἡ ἀσφάλεια, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ πλεονεκτήματα τῶν σχέσεων, αὐτῶν, ἀπεφάσισε νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐμπορικὸν μικτὸν δικαστήριον, συγκείμενον ἀπὸ ἕνα Πρόεδρον καὶ ἓξ δικαστάς, τρεῖς μὲν ἐκλεγομένους μεταξὺ τῶν σημαντικῶν αὐτοχθόνων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων ξένων, εἰς δὲ Γραμματεὺς θέλει ἐκληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Θέλει εἶσθαι συγκεχωρημένον εἰς ταῦτα τὰ μικτὰ δικαστήρια νὰ ἐνεργοῦν κατὰ τὰς περιστάσεις συμβιβαστικῶς, ἢ νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις ὡς δικαστικαὶ ἐξουσίαι.

Ἡ Α. Υ. νομίζει ὅτι διὰ νὰ διεκπεραιῶνται ταχέως αἱ ὑποθέσεις, καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ὥστε νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς αὐθαιρεσίαν ἢ ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης βραδύτης, ἥτις ἀναμφιβόλως θέλει προσβάλει καὶ τὰ συμφέροντα τῶν δικαζομένων, καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆν ὁποίαν πρέπει ν' ἀπολαμβάνῃ ἀπὸ τὸ κοινὸν τοιαύτη θεσμοθεσία, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ κανόνας τινάς, οἱ ὁποῖοι περιορίζοντες καὶ προσδιορίζοντες τὴν ἐξουσίαν τῶν δικαστηρίων αὐτῶν, θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν νομολογίαν των. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν αὐτὸν διέταξεν ὁ ἀντιβασιλεὺς νὰ συνταχθῇ κανονισμὸς προσδιορίζων τὴν πορείαν τῆς διαδικασίας καὶ τὰς γενικὰς ἀρχάς, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων ὀφείλουν νὰ περιορίζωνται οἱ δικασταί.

Καὶ ἄλλο μέτρον ὄχι ὀλιγώτερον ὠφέλιμον θέλει καταστήσει ἐντελεῖς τὰς διατάξεις ταύτας.

Ὁ ἀντιβασιλεὺς ἐπιθυμῶν νὰ προστατεύηται τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὰς ἀποπείρας τῆς ἀπάτης καὶ τῆς κακῆς πίστεως, ἠθέλησεν ὅτι γνωστικὸν σημεῖον, νόμιμον καὶ ἐπίσημον κανονικότητος νὰ τυπωθῇ εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν αὐτοχθόνων ἐμπόρων, καὶ ἀπεφάσισεν ὅτι τὰ βιβλία των θέλουν ὑπόκεισθαι τοῦ λοιποῦ εἰς χαρτοσήμανσιν καὶ ἐγγραφήν, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὰ περισσότερα τῆς Εὐρώπης κράτη.

Προσέτι θέλουν φέρει τὸ χαρτόσημον ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια τὰ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα.

Ἀμφότερα τὰ μέτρα ταῦτα θέλουν ἐμποδίζει τοῦ νὰ διακινδυνεύωσι τοῦ λοιποῦ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα ἀπὸ ἀξιοκατακρίτους παραμελήσεις, ἢ ἀπὸ πράξεις μᾶλλον ἀξιοκατακρίτους, θέλουν ἐξασφαλίσει τὰ συναλλάγματα, καὶ ἐν περιπτώσει διενέξεων θέλουν χορηγεῖ εἰς τοὺς ξένους ἐμπόρους τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐνάγωσι καὶ εὑρίσκωσι ταχέως δικαιοσύνην.

Πιστεύει ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι ὁ κύριος Πρόξενος εὑρίσκει εἰς τὰ μέτρα ταῦτα νέαν ἀπόδειξιν τῆς φροντίδος, ἣ ὁποῖα ἐμψυχόνει τὴν Α. Ε. ὑπὲρ τοῦ ξένου ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῇ ὡς πρώτιστον στοιχεῖον τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῶν λαῶν. Ἀρτὴν Βέης.

Ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἴδησις ἡ περὶ πολέμου μεταξὺ τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἰδοὺ ἡ προκήρυξις τοῦ πρώτου.

« Ἡ ἐθνικὴ σύνοδος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Μεξικοῦ, θεωροῦσα.

« Ὅτι ἡ σύνοδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἄρκτου, διὰ ψηφίσματος ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀπεφάσισε νὰ ἑνώσῃ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Τεξᾶς μὲ τὴν τῆς Ἀμερικανῆς Ὁμοσπανδίας »

« Ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σφετερίζεσθαι ξένων ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἄλλα ἔθνη ἔχουσι δικαιώματα, εἰσάγει τεραστώδη νεωτερισμὸν διακινδυνεύοντα τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ παραβιάζοντα τὴν κυριαρχίαν τῶν ἐθνῶν.

« Ὅτι ὁ σφετερισμὸς οὗτος, ὁ ἤδη τετελεσμένος πρὸς ζημίαν τοῦ Μεξικοῦ, ἡτοιμάζετο πρὸ πολλοῦ ἐπιβούλως, ἐν ᾧ ἐκεῖθεν μὲν ἐπεδείκνυον τὴν εἰλικρινεστάτην φιλίαν, τὸ δὲ Μεξικὸν ἐτήρει μὲ θυσιαστικὴν εὐλάβειαν ὅλας τὰς ὑπαρχούσας μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν συνθήκας.

« Ὅτι ἡ εἰρημένη ἕνωσις τῆς χώρας Τεξᾶς μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας παραβιάζει τὰς συντηρητικὰς τῶν κοινωνιῶν ἀρχάς, προσβάλλει ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ Μεξικοῦ ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης, εἶναι ὕβρις κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ ὡς κράτους ἀνεξαρτήτου, καὶ ἐπαπειλεῖ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ὕπαρξιν.

« Ὅτι ὁ νόμος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ἀφορῶν τὴν ἕνωσιν τοῦ Τεξᾶς, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν καταστρέφει τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα τὸ Μεξικὸν ἔχει καὶ θέλει νὰ ἐξασκῇ ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης.

« Ὅτι, ἐπειδὴ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατεπάτησαν τὰς θεμελειώδεις ἀρχὰς τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν περὶ φιλίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ ἰδίως τῶν περὶ ὁρίων, διὰ τοῦτο αἱ συνθῆκαι αὗται θεωροῦνται παραβεβιασμέναι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου.

« Ὅτι τέλος πάντων, ἡ ἀδίκος αὕτη ἁρπαγὴ τὴν ὁποίαν προέθετο νὰ πράξωσι κατὰ τοῦ μεξικανικοῦ ἔθνους, δίδει εἰς τοῦτο τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα του τὰ μέσα, καὶ ὅλην του τὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν εἰρηνεύνην ἕνωσιν. « Ψηφίζει.

1ον. Τὸ Μεξικανικὸν ἔθνος προσκαλεῖ ὅλα του τὰ τέκνα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας ἐπαπειλουμένης ἀπὸ τὸν σφετερισμὸν τοῦ Τεξᾶς, σφετερισμὸν ὅστις πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ δυνάμει τοῦ περὶ ἑνώσεως ψηφίσματος τὸ ὁποῖον ἡ μὲν σύνοδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἄρκτου παρεδέχθη, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐπεκύρωσεν.

2ον Ἑπομένως, ἡ Κυβέρνησις καλεῖ εἰς τὰ ὅπλα ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, καὶ τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον δίδουσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι· καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας εὐταξίας, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, χρείας τυχούσης, ὡς ὑποφυλακή, ἡ Κυβέρνησις, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9. Νοεμβρίου 1844· ψηφίσματος, θέλει συστήσει τὸ σῶμα τὸ εἰς τὸ διάταγμα ἐκεῖνο ἀναφερόμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν νόμων.

« Ἐν Μεξικῷ, τὴν 4 Ἰουνίου 1845. »

Ἀναγινώσκωμεν τὸ ἑπόμενον ἄρθρον εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο Κόσμων.

Ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ὡμίλησε πρὸ ὀλίγου ἐντὸς τοῦ κοινοβουλίου περὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἀντικειμένου λίαν σοβαροῦ καὶ ἀξίου τῆς προσοχῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου. Μὲ πικροτάτας ἐκφράσεις κατέκρινεν ὁ εὐγενὴς Λόρδος τὴν τοῦ κυρίου Κωλέττου Κυβέρνησιν, ἀπέδοσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας πᾶν τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβαῖνον, ὠνείδισε τὸ Ἀγγλικὸν μυστικοσυμβούλιον, διότι δὲν ἐπεμβῆκεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἀπώλεσε τὴν ἐπιρροήν του εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Ὁ Λόρδος Παρμερστῶν ἤθελεν ὅτι ἐξασκοῦσα αὐστηρῶς ἡ Ἀγγλία τὸ δικαίωμά της, ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐξόφλησιν τῶν τόκων τοῦ χρέους της ἐκ τῶν προϊόντων τῶν φόρων. Ἀλλ' ὁ Κύριος Ῥοβέρτος Πὴλ ἐφάνη γενναιότερος καὶ δικαιώτερος.

Αἱ δυνάμεις αἱ ἐγγυηθεῖσαι τὸ δάνειον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἔχουν ἀναντιρρήτως τὸ δικαίωμα νὰ κατάσχωσι τὰς προσόδους του πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρεωλύτρου, ἀλλὰ δὲν θέλουν ἐξασκήσει τὸ δικαιωμά των αὐτὸ, εἰμὴ ὅταν ἐξαντληθῇ πᾶν ἄλλο μέσον. Δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου αἱ δυνάμεις αἱ συστήσασαι τὸ Βασίλειον αὐτὸ, ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς συνεπείας τῆς ὑπερασπίσεώς των καὶ ἐγγυηθεῖσαι τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους των; Τὸ συμφέρον των ἀπαιτεῖ νὰ ἐπιγρυπνῶσι μετὰ προσοχῆς εἰς τὴν πορείαν

τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, διότι ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν σφαλμάτων του. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπέμβασιν ταύτην ἀπαιτεῖται μεγίστη προφύλαξις. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ὠφείλει νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ ἄλλους, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ της. Δύνανται μὲν νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὴν συμβουλαὶ καὶ νουθεσίαι, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ καταδληθῇ κἀμμία προσπάθεια, πρὸς ἀντικατάστασιν ξένης ἐνεργητικότητος, ἀντὶ τῆς ἰδίας της Κυβερνήσεως. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιδληθῇ ἐπ' αὐτῆς κἀμμία κατάδλιψις, ἀλλὰ νὰ μένῃ ἐλευθέρα εἰς τὰς πράξεις της, καὶ νὰ μὴν ἐπιδάλλεται ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν προσώπων ἅτινα τὴν διευθύνουν, εἰμὴ διὰ νὰ διατηρῶντσι εἰς ὁδὸν συνᾴδουσαν μὲ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Τοιαύτη εἶναι ἡ πολιτικὴ τοῦ κυρίου Ῥοδέρτου Πὴλ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας· μία μόνον διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ μυστικοσυμβουλίου, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ἄνθρωπον σταθερὸν καὶ μετριόφρονα, ἀκολουθοῦντα ἀκριδῶς τὴν αὐτὴν ἀφηλοκερδῆ καὶ ἀμερόληπτον πολιτικήν, τὴν ὁποίαν πρεσδεύει καὶ διακηρύττει ἐκ τοῦ δήματος ὁ κύριος Ῥοδέρτος Πὴλ, ἐνῶ ὁ Δρετανικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς καὶ ἐρεθιστικῆς διαγωγῆς του ἐξήλεγξε πολλάκις ψευδεῖς τὰς ἐπιτήμου διακοινώσεις τῆς Κυδερνήσεώς του.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου τὸ κατεξουσιασθὲν τοσοῦτον δυστυχῶς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσδείας! Τὰ ὑπ' αὐτοῦ προξενηθέντα κακὰ διαρκοῦσιν εἰσέτι. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν καταχρήσεων περὶ ὧν γίνονται ἤδη παράπονα, ὁ ἐρεθισμὸς τῶν κομμάτων, ἡ παραδίασις τῶν συνταγματικῶν κανόνων, ἡ ἀδυναμία τῆς ἐξουσίας, καὶ ἡ ἀνικανότης τοῦ νόμου ἔλαδον ἀρχὴν κατὰ μέγιστον μέρος ἀπὸ τὰ σφάλματα καὶ τὰς παραδιάσεις τῆς ὀλεθρίας αὐτῆς Κυδερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσδεία ἔπρωξεν ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ ὅμως κατὰ τὸν λόρδον Παλμερστῶνα ταῦτα πάντα εἶναι ἔργα τῆς Γαλλικῆς πρεσδείας. Ὁ κύριος Ῥοδέρτος Πὴλ, ὅστις γνωρίζει τὴν δαρύτητα τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ἠδύνατο ν' ἀθωώσῃ τὸν κύριον Πισκατώρην, ἀλλὰ δὲν ἐφάνη γενναῖος. Ἀπεναντίας ἀντὶ νὰ δικαιώσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις διπλωματίας, ἐξέφρασε κατ' αὐτῆς αἰνιγματώδεις καὶ μὴ εὐνοϊκὰς ἐκφράσεις, καὶ συνεχάρη εἰρωνικῶς τὴν Γαλλίαν, διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμδάσεώς της: ὁ τρόπος δὲ οὗτος ἔπρεπε νὰ κεντήσῃ τὴν εὐαισθησίαν τοῦ κυρίου Γυζώτου.

Ἐν τοσούτῳ εἰς τὰς ὁμιλίας τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας φαίνονται πρό τινος καιροῦ ἀσυμφωνίαι τινὲς μετὰ τοῦ μυστικοσυμδουλίου μας. Παραδαλόντες πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τοὺς λόγους τοῦ Λόρδου Ἀδερδίνου καὶ τοῦ κυρίου Γυζώτου, παρετηρήσαμεν μεγάλην διαφωνίαν μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο Κυδερνήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, σήμερον δὲ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται ὁ Ῥοδέρτος Πὴλ νὰ κρύψῃ τὸ πεῖσμα του διὰ τὴν νόμιμον καὶ φυσικὴν ἐπιρροὴν τοῦ κυρίου Πυσκατώρη. Τοιαῦτα εἶναι τὰ συμπτώματα τὰ χαρακτηρίζοντα σήμερον τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐγκάρδιον σύμπνοιαν, καὶ ἕκαστος δλέπει ὅτι ἀπώλεσεν αὕτη μέρος τῆς γοητείας της, καθόσον ἀφορᾷ τὸ μέρος αὐτό.

Ὁ Ζαχαρίας Μαθᾶς.

Πρὸ πολλοῦ διατρίδει ἐνταῦθα ἑρεύς τις Ἀνδρειος, ὀνομαζόμενος Μιχαὴλ Μαθᾶς, ὅστις ἐδανείσθη πρό τινος καιροῦ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ζαχαρία Μαθᾶ, διατρίδοντος εἰς Ἀθήνας δραχμὰς 3000. δοὺς αὐτῷ εἰς ὑποθήκην καὶ ἕνα κῆπον διπλασίας ἀξίας· Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν προθεσμίαν δὲν ἠκολούνετο ν' ἀποδώσῃ τὸ χρέος του, παρεκάλεσε δὲ ἐπιστολῆς του τὸν δανειστὴν ἀδελφόντου νὰ τὸν δώσῃ προθεσμίαν τινὰ, ὑποσχόμενος νὰ πληρώσῃ καὶ τόκον ὑπὲρ τὸν νόμιμον· ἀλλ' εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδελφοῦ του ὁ ἀδελφὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ συμπάθειαν. Ὅθεν ἠναγκάσθη κατὰ τὸν Δεκέμδριον τοῦ Π. Ε. νὰ μεταδῇ εἰς Ἀθήνας, ἴσως προφορικῶς δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὅ,τι διὰ γράμματός του δὲν ἐπέτυχε. Μετέδη λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ ματαία ἐλπίς· ὁ ἀδελφός του Ζαχαρίας ὄχι μόνον δὲν εἰσήκουσε τῶν παρακλήσεων τοῦ οἰκογενειάρχου ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπέδαλε μὲ ἀγανάκτησιν ἀπὸ τὴν οἰκίαν του, καὶ ὁ δυστυχὴς κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν ἀνεψιοῦ του τινὸς. Κατὰ δὲ τὴν 18ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ δανειστὴς καὶ ἀδελφὸς Ζαχαρίας Μαθᾶς προσκαλεῖ τὸν χρεώστην καὶ ἀδελφόν του Μιχαὴλ Μαθᾶν εἰς τὴν κατοικίαν του, καὶ ὁ δυστυχὴς χρεώστης προσῆλθε μὲ ἀδελφικὸν θάρρος πρὸς τὸν δανειστὴν του, ἐλπίσας, ὅτι ἔλαδε τέλος πάντων ὁ ἀδελφός του οἶκτον εἰς τὴν δυστυχίαν. Ἀλλὰ τί τὸν περιέμενε! Μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν Ζαχαρίαν, διὰ τί δὲν τὸν πληρόνει τὸ χρέος του; καὶ ὁ δυστυχὴς ἀπεκρίθη ταπεινῶς, ὅτι μὴ εὐκολυνόμενος ζητεῖ προθεσμίαν τινὰ πρὸς ἐξοικονόμησιν. Τότε, ὄχι πλέον ὡς ἀδελφός, ἀλλ' ὡς τίγρις ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν σύρει ἀπὸ τὸν πώγωνα ἀδελφὸς ἀδελφὸν, ἱερεὺς ἱερέα, τὸν ῥίπτει καταγῆς, τὸν λακτίζει ἀνιλεῶς, καὶ μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα ἁρπάζει μίαν καπνοσύριγκα, τὴν ὁποίαν ἀπανθρώπως συνέτριψεν ἐπὶ τῆς ῥάχης τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἡ σκηνὴ ἤθελεν ἴσως καταντήσει τραγικὴ, ἂν οἱ γείτονες καὶ ὁ περίπολος τῆς χωροφυλακῆς δὲν προελάμδανον. Τοιαύτας ἐλάδομεν πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ κυρίου τούτου Ζαχαρίου ἀπὸ συγγενῆ του μάλιστα, ὅστις μᾶς ἐδιηγήθη μὲ φρίκην τὴν τοιαύτην τοῦ ἀνθρώπου κακοήθειαν καὶ ἀπανθρωπίαν. Καὶ μόνα ταῦτα δὲν εἶναι τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ κυρίου Ζαχαρίου. Ὁ ἴδιος, ὡς μᾶς ἐδεδαίωσαν, ἐξυλοκόπησε καὶ τὸν Ἡγούμενον τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Δράχου κατὰ τὴν Κύρυνθον, καὶ ἕνα ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιόν του Νικόλαον Κουμαριανὸν κατεδίωξεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ κατώρθωσε διὰ τοῦ τότε Διοικητοῦ Ἀττικῆς καὶ φίλου του Παπαλεξοπούλου νὰ ἐξοστρακίσῃ τῶν Ἀθηνῶν, κατηγορήσας αὐτὸν ὡς φαυλόδιον, κυρίως ὅμως διὰ νὰ καλύψῃ ἀξιοποίνους τινὰς πράξεις του, γνωστὰς εἰς τὸν μνησθέντα ἀνεψιόν του.

Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὅστις ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθεῖ καὶ ν' ἀρχιερατεύσῃ. Ἰδοὺ ἄνθρωπος προσδιωρισμένος εἰς διδασκαλίαν ἀγάπης. Ἰδοὺ τέλος πάντων ἄνθρωπος, ὅστις τολμᾷ καὶ γίνεται κριτὴς ἄλλων, διατριδογραφῶν κατὰ προσώπων ἀπολαυόντων τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους ὑπόληψιν.

Ταῦτα παρακαλεῖσθε κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμοῦ, νὰ δημοσιεύσητε διά τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας πρὸς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ.

Ἐν Σύρῳ τῇ 5. Σεπτεμδρίου 1845.

Ν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Πρὸς ἁπάσας τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ κράτους.

Τὸ καθῆκον τοῦ τιμίου ὑπαλλήλου ἑκάστης Κυδερνήσεως εἶναι τὸ νὰ ἐκπληροῖ μετὰ ζήλου καὶ πίστεως τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν ἔργον, συμμορφούμενος ἀκριδέστατα μὲ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἡ ἀνωτάτη Ἀρχὴ παρεδέχθη καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν.

Ἐὰν δὲ τυχὸν ὑπάλληλός τις ἕνεκα πολιτικῶν δυξασιῶν δὲν ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ σύστημα τῆς Κυδερνήσεως, εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθῆκον ὑπαγορεύει νὰ ἐγκαταλείψῃ θέσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔργα δὲν δύναται ἐν πεποιθήσει καὶ ἐν συνειδήσει νὰ ἐκπληρώσῃ. Δὲν εἶναι ὅμως ἐπιτετραμμένον εἰς κανένα ὑπάλληλον ἐν ὅσῳ κατέχει τὴν θέσιν του, νὰ μὴν ἐκπληροῖ μετὰ ζήλου καὶ πίστεως τὰ χρέη του, νὰ κατακρίνῃ τὸ σύστημα τῆς Κυδερνήσεως καὶ τοὺς διέποντας τὰ πράγματα, ἢ νὰ ἀντιπράττῃ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν κυδερνητικὴν πορείαν. Ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος ὄχι μόνον πράττει ἀνάξια τοῦ χαρακτῆρος τοῦ τιμίου ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἐπίορκος καθίσταται, ὡς καταπατῶν τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἔδωκε δημοσίως ὅτι θέλει διαχειρίζει πιστῶς καὶ εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίαν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμδούλιον παρατηροῦν ὅτι Κυδέρνησις μὲ ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν εἶναι πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτὴν, δὲν δύναται ποτὲ νὰ φθάσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ προορισμοῦ της, τὴν εὐδαιμονίαν τῶν κυδερνωμένων, καὶ ἀποδλέπον εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ ὑπομνήσῃ εἰς ἁπάσας τὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους τὰ πρὸς τὴν Κυδέρνησιν χρέη των, καὶ νὰ προστρέψῃ ἅπαντας νὰ φυλάττωσι ταῦτα μ' ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίδειαν. Νομίζει δὲ ἀναγκαῖον νὰ διακηρύξῃ πανδήμως, ὅτι ἡ Κυδέρνησις ἐκτιμᾷ τὴν πίστιν, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἱκανότητα εἰς ὁποιονδήποτε πρόσωπον καὶ ἂν τὴν εὕρῃ· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους ὅτι δὲν θέλει ἀνεχθῆ ὑπάλληλον, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῆ, ὅτι παραγνωρίζει τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθῆκον καὶ παραδαίνει τὸν ὅρκον.

Ὅλοι οἱ προϊστάμενοι θέλουν κοινοποιήσει τὴν παροῦσαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Σεπτεμδρίου 1845.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, ΚΙΤΖΟΣ ΤΣΑΔΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΔΗΣ.

Ἀριθ. 1186.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Διοικητὴς Θήρας, διακηρύττει

Ὅτι.

Ἀναδληθείσης τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 959. τῶν 19. Ἰουλίου Ε. Ε. διακηρύξεώς μας δημοσιευθείσης δημοπρασίας ἐκποιήσεως τῆς εἰς Ἐξεμύτην τοῦ ἀκρωτηρίου εὑρεθείσης τὴν 14. Ἀπριλίου Τ. Ε. λέμδου μετὰ τῶν συνευρεθέντων αὐτῆς ἐπίπλων, ἐκτίθεται αὕτη εἰς Β'. Δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὑπὸ τοὺς ἰδίους τῆς ῥηθείσης διακηρύξεώς μας ὅρους.

Ἡ δημοπρασία ἄρχεται καὶ λήγει τὴν 23 τοῦ προσεγγίζοντος Σεπτεμδρίου ὥραν 12 τῆς μεσημδρίας εἰς τὴν συνήθη διὰ τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως ταύτης τόπον.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅθεν νὰ γίνωσιν ἀγοραταὶ τῆς ἐκποιουμένης λέμδου ἂς παρουσιασθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας, διὰ νὰ προσφέρωσι τιμάς.

Θήρᾳ τὴν 25. Αὐγούστου 1845.

Ὁ Διοικητὴς

(Τ. Σ.) Ι. ΤΟΜΠΑΚΑΚΗΣ.

ὁ Συντάκτης,

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

(ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ Π. ΗΣΑΪΟΥ.)